

Řečické zájmovosti

Číslo 3

Ročník: XXXVII Datum: 24. 09. 2012 Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

Anketa k problematice radnice

To, že naše radnice není v nejlepším stavu, je věc známá a shodne se na tom většina občanů i zastupitelů. Jakým způsobem tuto situaci řešit již však tak jednoznačné není a panují na to různé názory. Město nechalo zpracovat varianty řešení, které předložilo k diskusi jak zastupitelům, tak veřejnosti. Zjednoduším-li celou problematiku, vykristalizovaly se dvě varianty, z nichž první počítá s demolicí stávající radnice a s výstavbou zcela nové budovy a druhá řeší problematiku rekonstrukcí stávající budovy a její částečnou dostavbou. Obě varianty mají své výhody i nevýhody a své příznivce i odpůrce.

Protože se jedná o velmi citlivou záležitost, která se dotýká všech občanů, chtěli bychom se zeptat také našich občanů na jejich názor, který by nám pomohl při tomto nelehkém rozhodnutí. Jakkoliv již tato diskuse jednou proběhla na webových stránkách města, chtěli bychom se zeptat pouze našich občanů, protože na internetu mohli hlasovat i lidé odjinud a ne všichni mají k internetu přístup, což se týká zejména starších lidí.

Chtěl bych zdůraznit, že hlasování bude o tom základním problému, kterým je otázka, zda jít cestou demolice či rekonstrukce a neznamená to, že se bude dále postupovat podle konkrétních návrhů, které byly předloženy veřejnosti k diskusi. Tyto by byly buď přepracovány případně by byla vypsána zcela nová soutěž o návrh.

Ke konání této ankety chceme využít blížící se volby do krajského zastupitelstva, které budou 12. a 13. října letošního roku. Spolu s volebními lístky budou občanům doručeny i anketní lístky s otázkou, zda řešit problematiku radnice demolicí staré budovy a výstavbou nové či rekonstrukcí stávající. V předsálí volebních místností pak budou umístěny a označeny anketní urny, do kterých je možno lístky vhodit a tím se zúčastnit této ankety. Pokud zapomenete anketní lístek doma, vydá vám volební komise lístek náhradní. Hlasovat musí každý osobně, není možno vhazovat více lístků za celou rodinu. Hlasovat v anketě můžete, i pokud se nechcete zúčastnit krajských voleb, je to zcela nezávislé hlasování. Hlasovat v anketě mohou pouze občané K. Řečice, Mnichu a Nítovic, kteří zde mají trvalé bydliště. Chtěl bych požádat všechny občany našeho města, aby se ankety zúčastnili a pomohli zastupitelstvu v jeho nelehkém rozhodování.

MVDr. Petr Nekut

Harfa je první mezi hudebními nástroji

O tom se přesvědčili návštěvníci letního koncertu, který se konal v pátek 17. srpna v Husově domě. Harfa svou velikostí neumožnila koncert v sále, protože se nepodařilo ji po schodech dopravit nahoru, ale místo na zahradě Husova domu vytvořilo neopakovatelnou kulisu teplého letního podvečera, která naopak podtrhla vyznění tohoto nástroje v podání Barbory Plaché.

Rovněž viola Kristiny Fialové spolu s jejím slovním doprovodem přispěla ke svátečnímu vyznění celého večera, ve kterém zazněly skladby Bachovy, Händlovy, Schubertovy, Piazzoly a dalších známých umělců. I zvuky z okolí jakoby patřily k tomuto koncertu, podobně jako poletující vlaštovky či prolétající letadlo. Nezbytné občerstvení připravené po koncertu umožnilo návštěvníkům sdílet si první dojmy a zážitky z tohoto svátečního podvečera.

Místní divadelní soubor hostoval v N. Bystřici

V pátek 24. srpna zavítal místní divadelní spolek J. K. Tyl se svou poslední hrou „Babička v trenkách“ na prkna společenského domu v Nové Bystřici. Celý ansámbl, který čítá téměř třicet lidí, množství kulis, kostýmů a rekvizit, absolvoval v týdnu nezbytnou zkoušku, kde se oživil text uváděné hry a v pátek odpoledne se vydal do Nové Bystřice.

Přivítal nás nově opravený kulturní stánek města, který po rozsáhlé opravě z ROP vypadá velmi dobře a dělá svému jménu čest. Sál se téměř zcela zaplnil více než 160 diváky a náš soubor sklídil na konci zasloužený potlesk. Hra měla ještě jednu reprízu v pátek 31. srpna v Kardašově Řečici.

Dvacet let spolupráce obcí a měst Jihočeského kraje s obcemi a městy Kantonu Bern

V sobotu 25. srpna proběhla v Milevsku celodenní oslava dvacetiletého partnerství českých a švýcarských obcí, do níž se naše město také zapojilo. Pět našich zástupců se zúčastnilo tohoto setkání pořádaného Jihočeským krajem a setkal se zde i se zástupci naší partnerské obce Oberdiessbach ze Švýcarska, které zastupoval starosta Hans Rudolf Vogt a tajemník Oliver Zbinden.

Setkání započal lidový soubor Kovářovan a po projevech zástupců obou krajů jsme se již přesunuli do Milevského kláštera, kde jsme absolvovali prohlídku a nádherný koncert v místní Bazilice. Poté jsme odjeli na zámek Orlík a po jeho prohlídce přejíždíme lodí na Zvíkov, kde celý den zakončila společná večeře zástupců všech českých a švýcarských obcí, kterých bylo více než stopadesát. Oslava byla velmi zdařilá a všem se velmi líbila. Na závěr domlouváme návštěvu v Oberdiessbachu v příštím roce a loučíme se s našimi přáteli a těšíme se na příští setkání.

Nítovičtí patrioti se sešli u rybníků

V sobotu 1. září se sešlo více než 70 nítovických občanů, příznivců a rodáků na návsi u příležitosti ukončení revitalizace místních návesních rybníků. Akce spočívala v odbahnění, výměně vypustních zařízení, zpevnění břehů kamenem i posílení přítoků vody z dostupných

okolních zdrojů. Akce stála více než 1 milion korun. Na stavbu nebyla žádná dotace a celou ji platilo naše město.

Návštěvníky přivítala před druhou hodinou hudba Ing. Karla Macha a po krátkém proslovu byla odhalena pamětní deska, připomínající tuto stavbu. Poté se již všichni přesunuli do místní klubovny, kde pro ně bylo připraveno občerstvení a dále vyhrávala kapela. Nálada byla sváteční a odpoledne rychle uběhlo v družné zábavě a přátelské atmosféře.

Děti se rozloučily s prázdninami

Sobotní podvečer, 1. září byl ve znamení loučení s prázdninami, které pro naše děti připravila místní kulturní komise. Ve sportovním areálu vyrostlo menší pódium a poskytlo zázemí divadelní a hudební skupině Rybníkáři, která se postarala o první část podvečera. Písničky a vyprávění třech vodníků zaujaly více než osmdesát zejména těch menších dětí a jejich rodičů a naladily je na pohádkovou notu. Jakmile se setmělo, začaly děti vycházet na stezku odvahy, která byla motivována vysvobozením paní Julie.

Cesta byla lemována blikajícími světýlky a vedla kolem hřiště, kulturního domu, starého a nového hřbitova a zpátky na hřiště, kde dostaly děti zaslouženou odměnu. Na stezce čekaly na děti různé pohádkové a strašidelné bytosti, od čertů, čarodějnic, kostlivců až po bludičky a bezhlavé mnichy. Zakletou paní Julii se sice vysvobodit nepodařilo, ale co není dnes, jistě se podaří příští rok. Dětem se stezka odvahy líbila, počasí nám přálo a prázdniny jsou již minulostí. Nezbyvá nám, než se těšit na příští rok.

Na hřbitově bylo dokončeno nové kolumbárium

Jak jsem již avizoval, bylo s určitým předstihem dokončeno nové kolumbárium na místním hřbitově, kde vzniklo dalších 27 schránek pro uložení urny s pozůstatky zemřelých. Součástí stavby byla i oprava stávajícího kolumbária a úprava dlažby před ním. Tento způsob uložení ostatků je v poslední době velmi využíván a stávající kolumbárium bylo již zcela zaplněno. Spolu s rozptylovou loučkou, která je na našem hřbitově rovněž zřízena, se jedná o jeden ze způsobů uložení ostatků a případní zájemci z řad pozůstalých se mohou o této možnosti informovat na městském úřadu.

MVDr. Petr Nekut

Sbor pro občanské záležitosti

Předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti Jana Chvojková přivítala v obřadní síni městského úřadu, v sobotu 8. září 2012 tyto nejmladší občánky:

Nela Váchová
Jiří Vild
Justýna Radostová
Matěj Skipala
Amálie Houdková
Vítek Takáč
Tomáš Galina
Jiří Vobr
Anežka Štěpková
Květa Straková
Matouš Ondřej
Klára Sedláčková
Radovan Ondřej

Ve třetím čtvrtletí roku 2012 oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Marie Nekutová
Václav Marsa
Vladimír Eckert
Jiří Novák
Růžena Bočková

Josef Viktora
Jan Havelec
František Fraj
Cecilie Křížová
Marie Stejskalová

Jana Hrušková
Maria Krajmerová
Karel Prokeš
Alena Kubíčková
Hana Janečková

Přejeme všechno nejlepší a do dalších let mnoho zdraví!

Zdeňka Bzonková

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ konané ve dnech 12. a 13. října 2012

Starosta města Kardašova Řečice podle § 15 písm. f) zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky Ministerstva vnitra č. 152/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů oznamuje:

Počet a sídlo volebních okrsků:

1. Kardašova Řečice – Školní družina, Školní čp. 14
2. Mnich – společenská místnost
3. Nítovice – společenská místnost

První den voleb je v pátek 12. října 2012 od 14 do 22 hodin, druhý den voleb je v sobotu 13. října 2012 od 8 do 14 hodin.

**Veřejné projednání o upraveném a posouzeném
návrhu územního plánu KARDAŠOVA ŘEČICE
s odborným výkladem
se koná dne 30.10.2012 od 15,00 hodin
v zasedací místnosti Městského úřadu Kardašova Řečice.**

Upravený a posouzený návrh územního plánu (dále též jen "návrh ÚP") Kardašova Řečice je vystaven v tištěné podobě k veřejnému nahlédnutí od doručení veřejné vyhlášky do 30. 10. 2012 na Městském úřadu Kardašova Řečice nebo na Městském úřadu Jindřichův Hradec, odbor výstavby a územního plánování (budova bývalého okresního úřadu, přízemí kanceláře č. 102).

Dále je návrh ÚP Kardašova Řečice připraven k nahlédnutí od vyvěšení této veřejné vyhlášky na webových stránkách města Jindřichův Hradec (www.jh.cz) a města Kardašova Řečice (www.kardasova-recice.cz) v rubrikách úřední deska.

200. výročí narození Boleslava Jablonského

Blíží se rok 2013, v jehož průběhu si naše město bude připomínat významné jubileum – 14. ledna 2013 to bude právě dvě stě let, co se v Kardašově Řečici narodil básník Boleslav Jablonský, vlastním jménem Karel Tupý.

Jistě znáte alespoň rámcově životní příběh básníka, který po absolvování jindřichohradeckého gymnázia pokračoval ve studiu v Praze, jako začínající básník se ve třicátých letech 19. století s velkým entuziasmem angažoval v prostředí české vlastenecké literární společnosti, a pak pod nátlakem rodičů a těžké existenční situace byl nucen opustit nejen redakční práci v Květech, ale i své kolegy z Tylovy divadelní společnosti, dokonce i svou romantickou lásku Marii, dceru vydavatele a knihkupce Jana Hostivíta Pospíšila, aby se stal knězem řádu strahovských premonstrátů. Toto náhlé vytržení z mladických snů, z prostředí jemu blízkých literátů a především rozchod s milovanou dívkou se pak staly emotivním zdrojem jeho inspirace, která přinesla své plody. Za bezesných nocí v tichu klášterní cely napsal milostné verše, které se staly oslavou jeho lásky a její věčnou připomínkou. Jsou to ty nejlepší verše, které nám zanechal.

Po několika různých pseudonymech ze svých literárních začátků, kdy publikoval v českých časopisech, přijal svůj definitivní básnický pseudonym Boleslav Jablonský v roce 1841 v souvislosti s prvním vydáním své jediné sbírky s názvem „Básně Boleslava Jablonského“. (V téže roce, kdy vyšlo první vydání sbírky, se Jablonský po slavnostním vysvěcení stal knězem s řádovým jménem Eugen.) Jeho básně byly přijaty s nadšením nejen čtenáři ale i literárními kruhy, které tak nepřivětivě v roce 1836 zavrhl Máchův Máj. Postupně doplňovaná sbírka vyšla jen v 19. století osmkrát (1841, 1846, 1856, 1864, 1881, 1883, 1884, 1891) a kromě toho vycházely samostatně její jednotlivé části: Moudrost otcovská (1895), Písně milosti 1913, 1917 a 1942 a také výbory z díla a ukázky v antologiích. Není možné pominout ani hojné zastoupení básníka v čítankách měšťanských škol a gymnázií. Pod svým občanským jménem vydal díla náboženského charakteru – sbírku modliteb Růže sionská (1844, 1852), překlad katolických promluv Vítězství kříže (1844) a jiné.

V roce 1843 byl Jablonský vyslán strahovským opatem Jeronýmem Zeidlerem na tehdejší pátecké panství, náležející klášteru, kde se stal kaplanem v Radonicích nad Ohří. Pouhé čtyři roky, které zde strávil, patří k nejšťastnějším rokům jeho života. V nedaleké Peruci, kde působil vlastenecký kněz P. František Daneš, se scházely významné osobnosti české politiky a kultury.

Jezdívají sem František Palacký, F. L. Riegr, V. V. Tomek, J. V. Frič, K. Sabina, K. Havlíček Borovský a jiní a Jablonský tak měl možnost alespoň částečně udržovat styky s pražskou literární společností. Někdy tyto návštěvy zajížděly i na radonickou faru. Jablonského společenské i literární aktivity mimo jeho kaplanské povinnosti a styl výuky dětí v radonické škole, kterým se snažil dát co nejširší vzdělání a vedl je k národnímu uvědomění, však nebyly po chuti jeho nadřízeným. V roce 1847 strahovský opat využil tehdejší politické situace a poslal Jablonského do Polska, rozděleného od konce 18. století mezi tři státy – Prusko, Rusko a Rakousko. Krakovsko, které mělo zvláštní statut území pod ochranou všech tří mocností, bylo v důsledku povstání v roce 1846 připojeno k Rakousku. Krakovský ženský premonstrátský klášter na Zvěřinci v té době byl bez faráře a strahovský opat, který klášter převzal do své provincie, ustanovil farářem Jablonského. Za pobytu v Polsku zažil Jablonský mnoho strádání duchovního i hmotného. Zde se stal především páterem Tupým a biskupským komisařem, jinak správcem klášterních statků, osmnácti vsí, vydrancovaných rakouským vojskem v době povstání. Postupně mu přibývaly jiné funkce a povinnosti. Časem se zbavil správy statků a byl ustanoven školním inspektorem v krakovském předměstí. Jeho básnická múza k němu promlouvala čím dál slaběji, neměl čas na literární práci, jen ojediněle zasílal pražským časopisům nové básně. S domovem udržoval kontakt především prostřednictvím korespondence a díky návštěvám z Čech, které se u něj zastavovaly. On sám se podíval do vlasti jen několikrát. Je zdokumentováno osm Jablonského pobytů v Čechách. Ne vždy se však mohl podívat aspoň nakrátko za svou rodinou.

K několika číslům a letopočtům v úvodu tohoto článku přidám ještě tato. Je to právě 150 let, kdy koncem léta 1862 přijel Boleslav Jablonský z Polska na delší návštěvu do svého rodného města. Do této doby zde byl pouze dvakrát, v letech 1851 a 1855 na krátkých návštěvách, spojených s vyřizováním služebních záležitostí na Strahově. V roce 1862 sem přijel na závěr své dvouměsíční dovolené, jediné, jakou si mohl dopřát za více než třicet let působení v Krakově. Její větší část tehdy strávil ve společnosti přítele, bývalého poručíka rakouské armády, Antonína Preiningera (rodáka ze Soběslavi), který původně sloužil v Krakově, a právě na začátku roku 1862 byl převelen do Vídně kvůli svým „podezřelým“ kontaktům s českým knězem, jehož otevřené vlastenectví a bolzanovský křesťanský humanismus se staly důvodem k jeho přeložení do Polska. Jablonský tehdy důkladně poznal hlavní město monarchie, seznámil se s mnohými vídeňskými Čechy, kteří na jeho počest organizovali společenské večery a výlety do okolí Vídně. S Preiningerem se pak vydali přes Lublaň do Terstu, kde navštívili Jablonského kolegu ze studií. Silný dojem z prvního a zároveň i posledního pobytu u moře, násobeného zážitkem z plavby na lodi i z pozorování mořských vln za prudké bouře, zůstal trvale uložen v jeho vzpomínkách.

Po návratu do Čech pak věnoval Jablonský několik týdnů své rodině, přátelům a známým nejen v Řečici, ale také v Jindřichově Hradci, Soběslavi a Táboře, všude vítán s úctou i radostí. Se zájmem pozoroval změny, které se udály od jeho poslední návštěvy - byl nadšený z nové řečické školní budovy, která byla v tom roce dostavěna, všímal si postojů svých krajanů, sdružujících se ve vlastenecké společnosti, s nimiž sedával v hostinci u Hesů na náměstí (čp. 71), jako velký zpěvák a milovník hudby ocenil vystoupení flétnisty Františka Vodrážky (pozdějšího řečického purkmistra). Seznámil se tehdy s novým řečickým kaplanem Pavlem Fortunátem, se kterým ho sblížovala snaha o pozvednutí kulturní úrovně národa. Jablonský tehdy prvně bydlel v novém domě svého otce, čp. 151 v Hradecké ulici, který stával v místě dnešní proluky na rohu s ulicí Veselého (byl zbourán. v r. 1989).

Na rozloučenou připravili rodáci Jablonskému slavnost na ostrově rybníka Velkého, kde vystoupily zpěvácké spolky, recitovaly se Jablonského básně a střídaly se projevy oficiálních osobností. Škoda, že tato tradice společenských zábav na ostrově zanikla. Pamětníci by mi jistě dali za pravdu, že musela mít svou atmosférou něco do sebe. Ale vraťme se k Jablonskému. Do Polska odjížděl odpočinutý a plný krásných zážitků a dojmů přes Prahu. Vojta Náprstek, známý český vlastenec, národopisec a také mecenáš a vášnivý propagátor pokroku v různých oblastech, tehdy svolal do svého domu na Betlémském náměstí literární společnost, která Jablonského srdečně uvítala a prožila s ním v příjemné zábavě poslední večer před odjezdem

do Polska. Do rodného města pak Jablonský naposledy zavítal na několik dní po dalších dlouhých sedmi letech. Tehdy však přijel až koncem října a celý pobyt mu ztrpčovalo nepřívětivé chladné počasí.

Závěr jeho života je poznamenán nemocemi přicházejícího stáří. Naděje na návrat do vlasti se definitivně rozplynula po volbě nového strahovského opata v roce 1871. Jablonský tehdy rovněž kandidoval na opatskou hodnost, zvolen však nebyl. V roce 1879 strávil několik týdnů na léčení v Karlových Varech. Při zpáteční cestě se opět zastavil nakrátko v Praze. Jeho tehdejší návštěva byla definitivním loučením s vlastí. Zdravotní stav mu už nedovoloval podnikat dlouhé cesty. V jedné z posledních básní, Pozdrav do vlasti, kterou otiskl časopis Lumír v roce 1870, si posteskl nad skutečností, která ho v posledních letech trápila, a sice že bude po své smrti pochován v cizině. Po jeho úmrtí **27. 2.1881** se však vzedmula mohutná iniciativa bývalých přátel, zvláště Vojty Náprstka, v jejímž důsledku došlo k převozu básnickových ostatků do Prahy a v Praze se pak 13. března odehrál jeden z nejslavnějších pohřbů za účasti několika desítek tisíc lidí, kteří přišli vzdát poslední poctu básníkovi a v nekonečném průvodu doprovodili jeho ostatky ze Strahovského kláštera až na Vyšehradský hřbitov.

Zdenka Maršíková

Chtěli byste knížku, která vás potěší?

Pokud vás zajímají běžné denní starosti našich předků, k nimž patřilo odjakživa především „co bude k jídlu a bude-li vůbec co“, udělá vám radost knížka Sabiny Langerové „Žahůři v Jindřichově Hradci“. V úvodu vás v „Historii stručné a neúplné“ seznámí se stravovacími návyky od úsvitu civilizace až k panským svatbám na jindřichohradeckém zámku. Odtud se přenesete zase o něco níže do kuchyní hradeckých poddaných, seznámíte se s cechy pekařů, řezníků a jejich sváry a ze všech kuchyní nasbíráte recepty všech možných jídel, která se vařivala a mnohá vaří dodnes. Zjistíte, že po období, kdy převažovala konzumace nejrůznějších kaší (kromě svátečního masa) bylo objevení brambor takovou revolucí ve stravování, že hradecký pán, Vilém Slavata, nechal o Vánocích 1648 servírovat svým vzácným hostům tato „zemojablička“ se šparglem jako vzácnou pochoutku.

Vedle půvabných názvů staročeských jídel z brambor, jako byly sejkory, litina, buriášky, cvekálky, drbáky, krčmářské kramfleky a jiných jako kočičí tanec nebo polévka zakudlanka, až po černé duše vás určitě upoutají i ilustrace Tomáše Kadlece, výstižně podtrhující dobovou atmosféru i grafická úprava celé knížky, která je rovněž jeho dílem.

Knížku za 170,- Kč dostanete v Jindřichově Hradci v knihkupectví Kanzelsberger v Panské ulici nebo na dolním náměstí v podloubí v Galerii Inspirace, kam se od září letošního roku dostanete přes chodbu toho nádherného renesančního domu. Vchod do galerie je z atria.

Příjemné chvíle s knížkou vám přeje

Zdena Maršíková

Váha jednoho života

Dřevěný vojenský kufřík, jaký pamatuje ještě generace našich rodičů, odpočívá ve skříni na půdě a v něm nasbírané doklady, dokumenty, jmenovací dekry, fotografie, dopisy, drobné osobní předměty, vše co se tak během života nashromáždí a co dokumentuje jeho průběh od počátku až do konce. Ten kufřík mého tchána má včetně obsahu svou váhu. A tak si dovoluji na tomto místě připomenout, že 5. 9. 2012 uplynulo 100 let, co se narodil **pan učitel Václav Maršík**, který téměř třicet let vyučoval na zdejší základní škole. Odhaduji, že asi polovina současných obyvatel Řečice a okolních obcí byla jeho žáky.

Narodil se v malé vesničce Zavržicích na Příbramsku, vystudoval reálné gymnázium v Příbrami, krátce učil na obecné škole v Březových Horách a v roce 1932 nastoupil jako učitel a správce školy do Sinoviru na Podkarpatské Rusi a postupně si doplňoval pedagogické vzdělání. Vojenskou službu si odbyl u dragounů v Klatovech a pak se vrátil opět na Podkarpatskou Rus, tentokrát do Iršavy. (Jen tak mimochodem – poloviční jízdenka člena Spolku česko- slovenského učitelstva na Podkarpatské Rusi z Příbrami do Iršavy přes Bohumín a Košice, pro třetí třídu, stávala v roce 1937 84 Kč 45 hal.) Na Rusi poznal svou budoucí manželku, Annu Šenoldovou, pocházející z Pohoře, která zde též našla zaměstnání jako učitelka v mateřské škole. V roce 1938 se po Mnichovské dohodě čeští učitelé a úředníci ve státní službě z Podkarpatské Rusi vrátili do Čech. Během války působili Maršíkovi na obecné škole v Bohosticích na Příbramsku. Od

května 1945 byl Václav Maršík v aktivní vojenské službě jako podporučík a zúčastnil se poslední bitvy s ustupujícími německými jednotkami wehrmachtu u Slivice. Několik měsíců pak působil při ochraně západního pohraničí. Během školního roku 1945 – 1946 se rodina natrvalo přestěhovala do Kardašovy Řečice a Václav Maršík se stal členem učitelského sboru zdejší školy.

Hodiny matematiky, fyziky a tělocviku doplňovaly i hodiny praktického vyučování na školní zahradě. Co se zde děti naučily, mohly uplatnit i při zkrášlování veřejného prostranství. V roce 1972 tak pod vedením pana učitele vysázely okrasné stromky podle kostela.

Ve svém volném čase se pan učitel rád věnoval fotbalovému dorostu, hrál aktivně šachy, byl včelařem, zahrádkářem, promítal naučné filmy a také dál rozšiřoval své vzdělání v různých kurzech. I po odchodu do důchodu nějaký čas ještě učil na částečný úvazek. V roce 1983 ovdověl a s občasnou pomocí rodiny vedl dál samostatný život. V posledních letech už se bez stálé péče neobešel. Zemřel po krátké nemoci 15. února 2000.

Zdenka Maršíková

Ze školy

Nový školní rok v mateřské škole

Tak už je září v kalendáři a naše mateřská škola je již plně obsazena. Paní učitelky se o prázdninách opravdu snažily, aby dětem vytvořily útulné prostředí ve všech čtyřech smíšených třídách. Ve třídě „Sluníčko“ je v letošním školním roce 25 dětí s paní učitelkou Vlastou Janouškovou a s paní učitelkou Bc. Dagmar Semerádovou. Paní učitelky Zdenka Müllerová a Vladislava Smolíková mají ve třídě „Míček“ zapsaných 26 dětí. Nová paní učitelka Michaela Bubeníková spolu s paní učitelkou Soňou Medkovou budou mít ve třídě „Dráček“ 27 dětí. Ve třídě „Ovečky“ přivítáme s mou kolegyní Janou Dvořákovou rovněž 27 dětí.

Po odchodu předškoláků do prvních tříd k nám od září nastupuje 27 nováčků. Nástup dítěte do MŠ je vždy významnou událostí nejen pro dítě, ale i pro celou jeho rodinu. Tento důležitý okamžik je spojen s nejistotou a obavami, jak bude dítě tento přechod z rodiny do kolektivu zvládat a zda se podaří tento významný moment překonat bez výrazné újmy na jeho psychice. Adaptace dítěte na prostředí MŠ je dlouhodobou záležitostí a záleží nejen na přístupu rodiny, ale i na profesním přístupu pedagogů. Významným hlediskem pro úspěšnou adaptaci na MŠ je nejen věk dítěte a jeho zralost, ale i připravenost pro vstup do kolektivu dětí. K úspěšnému

začlenění do skupiny vrstevníků musí dítěti pomoci rodina, ale i k navázání partnerského vztahu mezi dítětem a učitelkou. Dítě se musí v MŠ cítit dobře a bezpečně. Nejprve se proto budeme snažit společně se všemi dětmi o vytvoření smysluplných pravidel, která jsou nutná k zařazení a k sjednocení kolektivu po prázdninách, aby nám všem bylo v našich třídách dobře. Důvěrně známé prostředí domova a jeho okolí využijeme k poznávání nového prostředí mateřské školy a také k snazšímu přizpůsobení se změnám v režimu dne.

A na co se naši nejmenší můžou těšit. Při hrách, cvičení, čtení, zpívání a malování budeme si s dětmi přibližovat změny, které probíhají v přírodě, v sadu, na zahradě a v lese vlivem měnícího se ročního období. Půjdeme ven pouštět draky, podíváme se tak jako každý rok na výlov rybníku Kardaš. Během podzimu přijedou za námi s pohádkami tři divadelní společnosti a navštíví nás také cizokrajná živá zvířátka. Nejstarší děti budou mít možnost se zapojit do hudebně - pohybového kroužku, kroužku aerobiku a výtvarného kroužku.

Za celý kolektiv mateřské školy přeji dětem mnoho hezkých zážitků v novém školním roce.

Bc. Jana Jandová

Hravá odpoledne v mateřské škole

Od října 2012 se v mateřské škole budou konat „Hravá odpoledne“ pro děti od dvou do tří let pod vedením paní Mgr. Dany Machové.

Každý pátek od 16. 30 hod. do 17. 30 hod. si ve třídě „Dráček“ děti mohou vyzkoušet, tentokrát ještě s maminkami a tatínky, jak to vlastně ve školce chodí. Děti se společně přivítají s kamarádem medvídkem a vyzkoušejí si, jak se ve školce cvičí, kreslí nebo maluje, zpívá a hraje na rytmické nástroje. Na co se však děti nejvíce těší, je spousta hraček, které jsou tu tentokrát jenom pro ně.

Přihlásit se můžete v mateřské škole ve třídě „Ovečky“.

Vítání prvňáčků

V pondělí 3. září zahájilo nový školní rok kromě žáků „mazáků“ i 37 prvňáčků v doprovodu svých rodičů i dalších blízkých. V třídě 1. A je přivítala paní učitelka Lucie Váchová a v 1. B paní učitelka Jitka Tůmová. Přišel je pozdravit a popřát hodně úspěchů i pan starosta Petr Nekut s paní ředitelkou Janou Hýbkovou. Všechny děti se na tento důležitý den moc těšily a už se nemohly dočkat, až se začnou učit počítat, psát nebo až budou chodit do tělocvičny sportovat. Na některé prvňáčky dohlížel roztomilý krteček a druzí budou po celý rok pod kontrolou loupežníka Rumcajse. S těmito pomocníky půjde učení dětem jistě jako po drátku. Všichni se určitě budou snažit, aby se novým žákům ve škole po celý rok líbilo a těšili se pořád stejně, jako v tento první den.

Studijně poznávací zájezd do Velké Británie

Ve dnech 26. 8. – 1. 9. 2012, žáci naší základní školy cestovali za poznáváním Anglie a Londýna a za zdokonalením se v angličtině.

1. den 26. 8. 2012

Odjížděli jsme v 19 hodin od školy, rozloučit se s námi přišel i pan starosta MVDr. Petr Nekut. Projížděli jsme přes SRN, Belgie a Francii.

2. den 27. 8. 2012

Dopoledne jsme cestovali trajektem z Calais do Doveru, prohlédli si hrad Walmer se středověkými děly, která sloužila k ochraně před dobyvateli. Prošli jsme se po pobřeží Atlantiku a směřovali do jižní části Londýna, kde na nás čekaly anglické rodiny, u kterých jsme se ubytovali. První těžká zkouška - sami v rodinách a naše angličtina.

3. den 28. 8. 2012

Žáci i dospělí byli rozděleni do 4 skupin podle jazykové úrovně a od 8,30 hodin do 11,30 hodin jsme se učili v anglické škole s rodilými mluvčími (Centrum pro handicapované děti poskytlo prostory pro výuku). Každou skupinu tvořilo 12 českých malých i velkých studentů. S anglickým učitelem jsme hráli hry, luštili křížovky, mluvili, poslouchali a trénovali uši. Jednu skupinu vedl černošský učitel, který přijal pozvání do České republiky, a někteří žáci se s ním ještě setkají.

Odpoledne jsme podnikli výlet do Windsoru – letního sídla královny Alžběty. Nádherné prostory, ale nejvíce nás uchvátily hračky královny Alžběty, se kterými si hrávala – panenky, domečky.

4. den 29. 8. 2012

Dopoledne jsme se učili, výuka se nám moc líbila. Odpoledne nás čekala prohlídka

Londýna. V katedrále St. Paul's jsme vyšli 257 schodů do kopule. Ocitli jsme se u tzv. Šeptající skály – pro nás neskutečný zážitek. Rozestoupili jsme se po obvodu kopule, otočili se ke zdi. Jeden z nás zašeptal do zdi-skály anglický pokyn. Stal se zázrak – věta se nesla po obvodu kopule, všichni dokonale slyšeli.

Vystoupali jsme ještě dalších 60 schodů a naskytl se nám nádherný výhled na celý Londýn.

Prohlédli jsme si Monument, který připomíná požár z r. 1666 a jeho padesátiletou rekonstrukci, bývalé vězení Tower, věžní most Tower Bridge, který se zvedá 2krát za týden, aby propluly velké lodi.

5. den 30. 8. 2012

Všichni jsme se těšili na návštěvu posvátného místa Keltů Stonehenge, které je zahaleno tajemstvím. Dodnes se neví, zda se jednalo o hodiny či kalendář-21. 12. vrhá jeden kámen stín, který prochází přesnou polovinou kruhu.

Navštívili jsme Old Sarum a Salisbury – historické město s gotickou katedrálou, kde je vystavena Magna Charta z r. 1215. Důležitá listina, která stanoví vztahy mezi králem a poddanými.

6. den 31. 8. 2012

Velkým zážitkem pro nás byla vyhlídková jízda Londýnským okem, které bylo postaveno v r. 2000 na počest přechodu století. Z výšky jsme viděli mrakodrapy Okurku, Střep a celý Londýn. Viděli jsme budovu parlamentu, Westminster Abbey a výměnu jízdní gardy, navštívili jsme Buckinghamský palác, který se otevírá v červenci a srpnu, pokud královna není doma. Nejvíce na nás zapůsobily přijímací sály, sál s trůnem, kde královna přijímá návštěvy. Třešničkou na dortu byly korunovační klenoty a šperky královny.

Jízda poschodovým autobusem double deckerem k muzeu Madam Tussaud's se stala dalším zážitkem. V muzeu jsme se potkali se sportovci, umělci, členy královské rodiny. V oddělení pro děti jsme stáli tváří v tvář pohádkovým postavám, super hrdinům a viděli také 4D projekci. Cestovali jsme časem historií Londýna v malých taxících až do současnosti.

Nezapomenutelným zážitkem byl večerní průjezd Eurotunelem. Následoval noční přejezd přes Francii, Belgii a SRN.

7. den 1. 9. 2012 jsme se vrátili domů s mnoha zážitky, bohatší o jazykové zkušenosti a s odhodláním, že naši angličtinu se pokusíme zdokonalit.

V anglických rodinách jsme dostávali evropská jídla – pizza, hamburger, těstoviny, zapečené nebo vařené brambory, zeleninové saláty.

Svačili jsme bílý chléb se šunkou, sýrem a salámem, ochucené chipsy (octové, kuřecí, sýrové atd) a muffiny.

Děkujeme rodičům za přípravu pečiva na cestu.

Děkujeme sponzorům, kteří nám přispěli na naše anglické putování, a to: MUDr. DRAŽAN, paní FIŠEROVÁ, firma HANZLÍKOVÁ ÚČETNICTVÍ A DANĚ, firma HARUDA, JN STŘECHY NOVÁK, MĚSTO KARDAŠOVA ŘEČICE, NEVA, RAUSTAV, RYBÁŘSTVÍ ZAJÍC, SKALKA, TUPA, RD PLEVIS PLEŠE.

Mgr. Lenka Míchalová

OZDRAVNÝ POBYT U MOŘE - CHORVATSKO

Ve dnech 7. – 16. 9. 2012 se žáci naší školy zúčastnili ozdravného pobytu u moře v Chorvatsku.

V pátek 7. 9. jsme ve 22 hodin vyjeli od základní školy na 800 km dlouhou cestu k moři. S 35 žáky se na cestu vydaly paní učitelky Lenka Míchalová a Milena Zikešová. Doprovázel je zdravotník Karel Filip. Paní učitelku Míchalovou vystřídal ve středu kolegyně Jana Müllerová. V sobotu po 8. hodině jsme zaparkovali v campu Bijela Uvala Poreč. Ubytovali jsme se v karavanech pro 4 – 5 dětí a odpoledne jsme se již koupali v moři. Děti lovily mušličky, potápěly se, sbíraly oblázky na pláži, dováděly ve vlnách. Jejich výskot a jásot upoutával pozornost ostatních turistů, kteří je s úsměvem pozorovali. Každý den jsme dopoledne i odpoledne pobývali u moře a také chvíli u bazénu. Snídaně, obědy i večere nám vozila do campu firma, děti jedly u stolů před svými karavany. Dopolední a odpolední svačiny jsme jim každý den připravovaly. V úterý navečer pro nás delegátka zorganizovala výlet lodí. Pluli jsme sami na menší výletní lodi z našeho campu do městečka Vrsar a zpět. Některé děti poprvé pluly lodí, „bály se o život“, ale jen trošku. Po hodinové plavbě jsme se vrátili do našich karavanů.

Ve středu nám přestalo přát slunečné počasí. Dopoledne nás od moře vyhnala bouřka a déšť. Středeční odpoledne, noc a celý čtvrtek propršely. Ale ne vlahý deštík. Proudny vody ve dne v noci. V pátek dopoledne jsme zamířili do tzv. Zlaté uličky, kde si děti nakoupily drobné dárky pro sourozence a rodiče. Odpoledne už jsme zase pobývali u moře. A přiblížily se přípravy na odjezd domů. Děti si skoro samy zabalily svá zavazadla, uklidily s naší pomocí karavany.

Po večeri jsme hrávali vybíjenou.

Každý den (kromě deštivého čtvrtka) jsme bodovali pořádek v karavanech.

V pátek večer předali diplomy a drobné ceny. Ocenili jsme u některých dětí i statečný boj se stýskáním – přece jenom nějaká slza ukápla, ale vydrželi jsme všichni.

Ke konci pobytu nás potěšilo hodnocení české delegátky. Naše děti jsou slušně vychované, pořádné a poslušné.

V sobotu 15. 9. v 15,30 hodin jsme opustili náš camp a vydali se na cestu k domovu. Před naši školu jsme se vrátili asi ve 2 hodiny nad ránem. Rodiče nezklamali, čekali na své potomky. Úsměvy, pusy, obětí a rychlá cesta domů do pelíšků – dospát probdělou noc.

Děkujeme všem rodičům, kteří nám na cestu připravili pečivo.

Děkujeme rodičům za zeleninu z vlastních zdrojů (Cejpkoví a Filipovi).

Děkujeme panu Janu Marsovi za ovocné šťávy.

Děkujeme paní Fišerové za limonády.

Děkujeme panu Filipovi za ochotu doprovázet nás a za ošetření všech drobných bolístek a šrámů.

Děkujeme všem sponzorům, a to: firma HANZLÍKOVÁ ÚČETNICTVÍ A DANĚ, JN STŘECHY NOVÁK, MASO + UZENINY ŠTĚRBA JINDŘICHŮV HRADEC, MĚSTO KARDAŠOVA ŘEČICE, NEVA, RAUSTAV, RYBÁŘSTVÍ ZAJÍC, SKALKA, TUPA.

Sponzorské dary jsme použili na lodní výlet, nákup potravin na přípravu svačin, jedné zmrzliny a ochutnávku chorvatských bonbonů.

Poslední poděkování patří paní ředitelce Ing. Janě Hýbkové za uvolnění žáků z vyučování a podporu ozdravného pobytu.

PaedDr. Milena Zikešová

VÍČKA PRO LUCKU

Možná se zamýšlíte nad nadpisem článku a říkáte si, jaká víčka a pro jakou Lucku? Vysvětlím.

V Olomouckém kraji se narodila rodičům dvojčátka Adélka a Lucinka. Adélka zdravá jako řípa. Lucinka přišla na svět s handicapem – problémy s plícemi a ledvinami, prodělala operaci mozku. V šestnácti měsících nechodí. Maminka se Lucince věnuje, cvičí Vojtovu metodu, ale ...

Podle zpráv lékařů by pomohla lázeňská léčba se speciálním oblečkem, který zvyšuje terapeutický účinek neurofyzilogických cvičení, ulehčuje nácvik motoriky – sezení, stoj, chůze. Ale ... Rodina nemá dostatek finančních prostředků na 4týdenní lázeňský pobyt. Proto maminka Lucky vyhlásila sbírku VÍČKA PRO LUCKU. Lucka prosí všechny dobré lidi – sbírejte plastová víčka od pet lahví. Potřebuje jich 28 tun. A mohla by jet do lázní.

Základní škola v Kardašově Řečici se zapojila do celorepublikové akce Víčka pro Lucku. Prosíme o podporu, sbírejte s námi.

Znáte název filmu Musíme si pomáhat? Nemusíme, ale chceme. Pojdte a podpořte nás, pedagogické pracovníky, společně učit děti chtít pomáhat vlastním příkladem. Přineste prosím jakékoliv množství pet víček na vrátnici základní školy.

Přivřete oči, zamyslete se a zjistíte, že nám vlastně skoro nic v životě nechybí. Nejdůležitější věc, kterou nikde nekoupíme, máme – zdravé děti. Možná někdy trochu zlobivé, ale zdravé. Chodí, běhají, skáčou, dovádí, zahrnují nás otázkami, vyslovují přání, sny. Budeme věřit a doufat, že dobří lidé ještě žijí, že se podaří nasbírat dostatek pet víček, Lucka odjede do lázní a dokáže vykročit sama do života.

Děkuji.

PaedDr. Milena Zikešová, učitelka ZŠ K. Řečice

Ze života hasičů KARDAŠOVA ŘEČICE

Hasičská soutěž v Kardašově Řečici 16. 6. 2012

Dne 16. 6. 2012 proběhla v Kardašově Řečici denní hasičská soutěž, které se zúčastnilo 13 mužských, 2 ženské a 5 dětských týmů. V kategorii mužů se na prvních třech místech umístili borci z Valtínova, Kasalovy pily a Přehořova. V ženské kategorii si to „rozdaly“ ženy z Mnichu a Přehořova. Z tohoto souboje vyšly vítězně ženy z Mnichu. Děti byly rozděleny do tří kategorií.

V první kategorii se umístil na 1. místě Mnich, ve druhé Rybova Lhota a ve třetí kategorii to byla Kardašova Řečice. Počasí nám po celou dobu denní soutěže přálo, a tak to pokračovalo i při noční, které se zúčastnilo celkem 11 mužských družstev. Umístit se podařilo Lásenici (1.), Valtínovu (2.) a J. Hradci (3.). Tímto bychom chtěli poděkovat za sponzorské dary, které věnovalo Město Kardašova Řečice a Cukrárna Diana.

Oslavy Sboru dobrovolných hasičů J. Hradec

28. 7. 2012 se náš sbor dobrovolných hasičů zúčastnil oslav 140. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Jindřichův Hradec. Oslavy započaly spanilou jízdou historické a současné hasičské techniky centrem města. Této jízdy se zúčastnila i nově zrekonstruovaná karosa. Následovala hasičská

svatba a ukázky zásahů SDH Kamenice nad Lipou, SDH Políkno, SDH Novosedly nad

Nežárkou a hasičů z HZS J. Hradec ve spolupráci s hasiči z města Dobersberg, poté se ukázali i mladí hasiči z Kardašovy Řečice ve složení Tomáš Tourek, Šárka Svobodová, Tereza Lepičová, Aleš Marek, Libor Marek, Ondřej Hrdinka, Tereza Kriegová. Závěrem byl SDH J. Hradec slavnostně předán prapor. V tento den proběhl i pokus o rekord ve vytvoření živého znaku pánů z Hradce a symbolu města na náměstí Míru, kterého jsme se též zúčastnili. O vytvoření nového rekordu se postaralo 487 účastníků.

Mistrovství České republiky v požárním sportu profesionálních a dobrovolných hasičů v Uherském Hradišti, 31. 8. – 2. 9. 2012

Dvě naše hasičky Lenka Heřmánková a Helena Machová se přihlásily do řad dobrovolných pracovníků technické a úklidové čety s pracovním nasazením 14h denně. Zajišťovaly hladký chod celé soutěže a přivezly poznatky z organizování a průběhu takovéto mistrovské události.

Sobota 1. září 2012 začala v 7.45 hodin slavnostním zahájením za účasti hejtmana Zlínského kraje MVDr. Stanislava Mišáka. V 8.30 byl odstartován běh na 100 m s překážkami. O půl třetí proběhlo průběžné vyhodnocení dosavadních soutěží. Nejlepším dobrovolným hasičem ve výstupu do 4. podlaží cvičné věže, který se konal v pátek v Uherském Brodu, je Milan Bobek ze SDH Dalovice. Nejrychlejší běžkyně ve stovkách je Šárka Jiroušová ze SDH

Poniklá a běžcem David Grůza z SDH Sklárna Karolinka. Po patnácté hodině začaly štafety 4 x 100 m. Mezi nejlepšími dobrovolnými hasiči byly ženy ze SDH Chválenice a muži ze SDH Horní Kamenice. Družstvo Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje dosáhlo národního rekordu časem 54,46.

V neděli od 8.30 proběhla soutěž v požárním útoku. Po patnácté hodině byly nejúspěšnějším předány ceny. Mistrem České republiky v družstvech SDH obcí mužů se stal tým reprezentující SDH Těškovice. Stříbro si odváží dobrovolní hasiči do Širokého Dolu a bronz získali borci z obce Kunovice. V družstvech žen byly nejlepší hasičky z Chválenic. Následovaly je ženy z Těškovice a Ledenic.

Hasičská soutěž v Přehořově 15. 9. 2012

V sobotu 15. 9. 2012 proběhla hasičská soutěž v Přehořově. Zde nás reprezentovala dvě družstva dětí a jedno mužské. Na této soutěži probíhají požární útoky ve dvou kategoriích PS 12 a PS 8.

V kategorii PS 12 obsadili muži z Kardašova Řečice 5. místo a v kategorii PS 8 6. místo. Děti soutěžily jen v kategorii PS 12 a obsadily 1. a 2. místo. Složení dětských týmů: Tomáš Tourek, Štěpán Vaníček, Libor a Aleš Markovi, Tereza Lepičová, Ondřej Hrdinky, Šárka Svobodová, Michal Souček, Dan Houdek, Adéla Křiváčková, Simona Bartošová, Julie Tourková.

Zásahy JSDHO Kardašova Řečice (od 1. 7. 2012 do 15. 9. 2012)

- 01. 07. 2012 – technická pomoc – odstranění padlého stromu na komunikaci směrem na Pleše
- 05. 07. 2012 – technická pomoc – odstranění padlé větve na komunikaci směrem na J. Hradec
- 05. 07. 2012 – průzkum - kontrola a odstranění překážek ze silnic okolo K. Řečice
- 06. 07. 2012 – technická pomoc – odstranění padlých stromů na komunikaci směrem na Řehořinky
- 08. 07. 2012 – technická pomoc – odstranění padlého stromu na komunikaci u obce Dírná
- 11. 07. 2012 – technická pomoc – pročištění svodů na odtok dešťové vody
- 20. 07. 2012 – technická pomoc – odstranění spadlé větve na komunikaci u obce Nítovice
- 28. 07. 2012 – požár – požár rodinného domu od blesku v obci Klenov, požár uhašen majiteli domu
- 29. 07. 2012 – technická pomoc – čerpání vody u rodinného domu v obci Plasná
- 04. 08. 2012 – technická pomoc – odstranění padlých stromů směrem na Řehořinky
- 05. 08. 2012 – technická pomoc – otevření bytu v K. Řečici, byt otevřen Policií ČR
- 14. 09. 2012 – technická pomoc – čištění kanalizace v K. Řečici

Lenka Heřmánková

NÁBOR MALÝCH HASIČŮ

Chceš se stát mladým hasičem?

Přijď 25.9.2012 v 16:30 do hasičárny.

Může přijít kluk i holka od 1. do 9. třídy.

Schůzky:

Podzim a zima: jednou za čtrnáct dní v úterý (lichý týden)

Mladší + začátečníci: 16:30 - 17:30

Starší - 17:30 - 18:30

Útaro a léto: každé úterý (kromě prázdnin)

Všichni dohromady 17:00 - 19:00

Hlavní vedoucí: Lenka Hermanková
V případě dotazu můžete volat na tel.: 728 582 007
Více informací o našem dělení naleznete na: www.sckhordašovarečice.estranky.cz

Poděkování

Model klub Kardašova Řečice, o. s. ve svých stanovách jako jeden z primárních cílů zakotvil práci s mládeží. Této činnosti se věnujeme již několikátý rok a o stavu této „služby“ svědčí zájem dětí jak u šikulek tak u modelářů, jejich počet a v případě modelářů i účast na sportovních soutěžích, nyní už přesahujících rámec naší republiky.

Že veškerá tato činnost vyžaduje nemalé finanční prostředky, není snad třeba ani zdůrazňovat. Bez prostředků dodávaných naším městem, Jihočeským krajem a ostatními sponzory bychom nemohli vůbec existovat.

Velice nás těší zájem starosty města Kardašova Řečice o naší činnost a za poslední podpůrný krok mu chceme touto cestou vyjádřit poděkování. Je více či méně známo, že je členem představenstva Sdružení měst a obcí Bukovská voda. Za činnost v tomto sdružení náleží každému členu představenstva za celoroční činnost určitá odměna. Starosta našeho města se jí vzdal ve prospěch našeho sdružení pro zajištění další podpory a rozvoje.

Domníváme se, že se jedná o příkladné gesto, jak podpořit práci s mládeží v regionu a patří se MVDr. Petru Nekutovi za jeho rozhodnutí a poskytnutou finanční podporu poděkovat.

Za občanské sdružení Model klub Kardašova Řečice Ing. Milan Karas

Přiblížil se další „školní rok“ pro malé šikulky a modeláře

Již tradičně od října nového školního roku začínáme s kroužky pro šikulky a modeláře. Šikulky se opět těší široké přízni dětí a nezbyvá než si jen přát, abychom mohli vyhovět každému zájemci a nemuseli jsme z kapacitních důvodů nikoho odřít. Již několikrát jsme avizovali, že budeme rádi za dobrovolnice z řad maminek, které by se chtěly věnovat dětem a vést je v dalším samostatném běhu těchto rukodělných činností. Stejně tak nabízíme i možnost, kdy mají rodiče zájem své ratolesti vést k rukodělným pracím, aby využili možnosti naší dílny a

scházeli se k práci společně maminky se svými dětmi u nás. Pro tuto alternativu nabízíme naše zázemí (doma si nebudete dělat nepořádek) a další je na vás...

Co se týče modelářů, tak můžeme uvést, že s dětmi pracujeme v nastavené úrovni a snažíme se je vést k výrobě modelů a jejich používání směřujícímu k soutěžím od té nejnižší úrovně po tu nejvyšší, kterou je reprezentace na evropské či snad světové úrovni. Jsme velice rádi, že se můžeme pochlubit jednou ze světenkyň modelářského kroužku, která již základní škole odrostla, ale vztah k této zálibě u ní zůstal a dovedl jí k účasti na FAI Mistrovství Evropy volných modelů třídy F1E v kategorii juniorů, pořádaných tentokrát v Rumunsku, v Turdě. Kdo sleduje naši činnost, nemusím připomínat, že se jedná o Martu Vysokou ml., dceru zase modeláře Ondřeje Vysokého. Letos v srpnu se společně zúčastnili poprvé takového modelářsky významného podniku, kde reprezentovali hlavně české modeláře a taky trochu i náš modelářský klub z jihočeské Kardašovy Řečice. Bylo by neobjektivní očekávat na prvních mezinárodních závodech čelní umístění. Jsme rádi, že rodina Marty pochopila její zájem o tohoto koníčka a podpořila ji v jejím snažení. Dlouhou cestu společně absolvovali a fandili, jak se na hrdé rodiče patří... Marta v jednotlivcích obsadila 19. místo a jako tým České republiky skončili společně s dalšími dvěma závodníky (Magdalenou Orlovou a Vladimírem Hronem) na krásném čtvrtém místě za reprezentanty Rumunska, Německa a Polska.

Jsme tedy velice rádi, že se modelářský koníček na takovéto úrovni u nás v „Kardašce“ opět ujal a budeme se snažit tuto činnost maximálně podporovat, v čemž, doufejme, nezůstaneme sami a nalezneme pro Martu sponzora na pořízení kvalitního sportovního náčiní, kterým v tomto případě je model kluzáku řízeného magnetem.

Tento krátký článek jsme začali slovem „tradičně“ a na závěr budeme opět tradiční. I tento rok pořádáme pro děti drakiádu a to 6. října od 10:00 na ploše našeho modelářského letiště v Pleších. Kategorie malých soutěžících vytvoříme na místě dle počtu malých závodníků, kategorie dospělých je jasná. Budeme rádi za Vaší invenci – očekáváme postavené draky vlastními silami. Pro děti máme připravené drobné ceny – medaile a nějakou sladkost. Pro dospělé jsme chtěli připravit tradiční cenu v podobě lahve rumu na zimní grog..., ale tentokrát to asi vypadá spíš na vaječný likér... Ostatně všichni jste srdečně zváni, přijďte za námi strávit prodloužené sobotní dopoledne – děti si upečou na ohýnku buřtu a čaj jim uvaříme my.

Za modeláře a šikulky z Model klubu Kardašova Řečice Ing. Milan Karas

Nová sezóna v aerobickém teamu Kardaška

První zářijový týden začala nová sezóna v našem aerobickém teamu. Nové členky se mohou do nesoutěžní skupiny přihlásit kdykoliv během celého školního roku. Nesoutěžní skupina mladších děvčat trénuje každý pátek od 15:00 do 16:00 hodin v tělocvičně ZŠ.

Nová sezóna pro skupinu starších děvčat ze soutěžní skupiny začala již na začátku měsíce srpna. Poctivě nacvičujeme novou aerobickou sestavu, se kterou bychom se chtěly, stejně jako v letech předchozích, zúčastnit nejrůznějších soutěží a vystoupení. Doufám tedy, že se nám podaří navázat na naše úspěchy z předchozích soutěží.

Závěrem bych chtěla poděkovat panu starostovi a městu Kardašova Řečice za poskytnutí sponzorského daru na dopravu do Prahy ve výši 5200 Kč. Dále bych chtěla poděkovat rodičům, kteří nás podporují a pomáhají nám s dopravou na jednotlivá vystoupení.

Mgr. Jana Müllerová, trenérka

Vzpomínání

Milosrdné úsloví říká, že člověk není starý, nýbrž jen už toho hodně prožil a pamatuje. Pro mnohé z nás, seniory, věku pokročilejšího, tedy pamětníky, jsou takovým mateřským mlékem vzpomínky. A když jsem si před časem všiml novinové zmínky o pražské kavárně Carpe diem, v ten ráz jsem si vybavil na mysli rok mého studování -1946. Po válečné pauze, kdy byly české

školy zavřené, jsem si tehdy dokončoval gymnázium v Truhlářské ulici právě v Praze. Studoval v něm například i Jan Neruda.

Záhy jsme zjistili, že se v lavici, kde jsme spolu ve třídě seděli, během předchozích let vystřídala celá spousta našich kolegů studentů. A mnohý z nich sem zručně vyryl své postřehy či vtipně veršované zkušenosti. Zaujala nás nabádavá zmínka „uč se vole, budeš pánem, budeš jezdit Tatraplánem“. Nebo rozverná úvaha milovníka „my si tady pěkně žijem podle hesla carpe diem. Když nás dívka šťouchne loktem, řekneme si Carpe noctem“.

Spolu s námi navštěvoval třídu i mladý Rus Jurij. Jeho rodiče působili na vyslanectví na sovětské ambasádě v Praze. Otec Jurijovi studium doporučil, aby se zdokonalil v češtině. Jednou jsme si vyšli my tři, já, Tonda a Jurij, na procházku městem. U Prašné brány jsme zahlédli náramně hezkou dívku, pěkně, vkusně oblečenou. Tonda šibalsky na Jurije mrknul a prohodil žižkovským dialektem: „Šim sis?“ Po nechápavé Jurijově odezvě následovalo Toníkovo zevrubné vysvětlení: „No, přece esi si si šim?“ To už Jurij vytřeštil oči „Nět, nět, něpanimāju ničeho. Što éto šilis?“ Inu čeština bývá občas záludně složitá...

I takové mohou být vzpomínky, Občas, když jsem se do Prahy dostal, vždycky jsem Truhlářskou ulicí prošel a zastavil se u historické budovy gymnázia.

Věru, hodně let už uběhlo od dob mého mládí.

Karel Klaška, senior

TANEC V MEDITACI MEDITACE V Tanci

- Přijďte roztančit svou duši a rozhybat svá těla
- Tanec se sebou nebo i s ostatními
 - Na pestrou škálu rytmů
 - Buďte jen tak-ten a tady

KDE: MŠ Kardašova Řečice

KDY: každou středu od 18 h – 19.30 h

VSTUPNÉ: 50,- Kč, děti do 10 let zdarma

Těším se na vás

Lenka JANDEROVÁ

tel.: 607 245 485

*** **

PEDIKÚRA, MANIKÚRA „SLUNÍČKO“

U vás doma!

- docházka dle osobní nebo telefonické domluvy
- možnost dárkových poukazů

Ivana Klašková

Palackého 200, Kardašova Řečice

telefon: 606 757 416

KONCERT

Ve čtvrtek 27. září 2012 v 18 hodin

se koná v kostele sv. Jana Křtitele v Kardašově Řečici

koncert s názvem

„Básník Loutny z Jindřichova Hradce“

Zazní hudba Adama Michny z Otradovic a jeho současníků.

Účinkují:

Tereza Růžičková (soprán)

Lucie Vocolová (zobcová flétna)

Karel Chudý (violoncello)

Alena Michálková (varhany)

KRBOVÉ A PALIVOVÉ DŘEVO

výroba - prodej - rozvoz

tel. 602 435 206, 384 361 068

SKLAD DŘEVA - KOSTELNÍ RADOUŇ

vlhkost do 20% - SUCHÉ - ŠTÍPANÉ - K TOPENÍ

www.krbovedrevo.eu

SÝRÁRNA HORNÍ DVORCE
OVČÍ SÝRY - VÝROBA A PRODEJ
PRODEJNA FARMÁŘSKÝCH VÝROBKŮ-
-HOSPODA „NA STATKU”

syrarna@hornidvorce.cz, tel.: 607 927 452, www.hornidvorce.cz

Psí salon Beruška

pro spokojené pejsky

Úprava psů v Jarošově nad Nežárkou i u vás doma.

**Stříhání, trimování,
koupání, aromakoupele,
masáže, bahenní zábaly,
úprava drápků...**

Telefon 723 749 328

e-mail: pejsekberuska@seznam.cz

www.psisalonberuska.cz

Hodinový manžel

Nabízí služby profesionálního pomocníka pro údržbu, opravy a další pomoc ve Vašem domě, bytě, domácnosti, kanceláři nebo na zahradě.

Nechcete se do něčeho pouštět sami nebo nemáte čas?

Nevíte kterého řemeslníka si vybrat na všechny opravy najednou nebo vám řemeslník odmítne drobnou opravu?

Tak volejte: **606 200 306**

Dušan Martínek
Palackého 291
Kardašova Řečice

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905.

Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665

Redakční rada: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma,
Jitka Vondrková, František Beneš